

הת (באר שבע) 9757-07-24 - מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום נ' סולטן אלעמראת

ה"ת (באר-שבע) 9757-07-24 - מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום נ' סולטן אלעמראת ואח'שלום באר-שבע
ה"ת (באר-שבע) 9757-07-24
מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום

נגד

1. סולטן אלעמראת

2. ריאל אלעמראת

3. סלים אלעמראת

4. עומר אלעמראת

5. זאיד אלעמראת

באמצעות עו"ד אסתר בר ציון ועו"ד ויקטור און

בית משפט השלום בבאר-שבע

[18.11.2025]

לפני כבוד השופט אסיף גיל

באמצעות פקד עו"ד ליטל נאוי והחוקרת איילת ברק

החלטה

רקע כללי

1. זוהי בקשה שלישית להארכת תוקף החזקה בתפוסים לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)
[נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ).

2. כנגד המשיבים וחשודים נוספים מתנהלת חקירת משטרה בגין חשד לביצוע עבירות הלבנת הון, קשירת קשר
לפשע, ייבוא סמים מסוכנים, ניהול נש"פ ללא רישיון, שימוש אסור במקרקעין וכן עבירות מס בהיקף של מאות מיליוני
שקלים.

3. במסגרת החלטות קודמות בגדרו של הליך זה וכן במסגרת ה"ת 53877-09-24 מיום 10/10/2024 (בקשה
להשבת תפוסים) עמדתי על עיקרי הפרשה. ניתן לומר, בקליפת האגוז, כי החשד הוא שהמשיבים ניהלו בצוותא בנק
מחתרת בפזורת שבט מסעודין אל-עזאזמה בנאות חובב, ובתוך כך העניקו ללקוחות שונים מתן שירותים פיננסיים,
ערביות לעסקאות פיננסיות, הלוואות ועוד. עוד על-פי החשד, המקור לעסקאות הוא בעבירות פליליות חמורות,
לרבות עסקאות סמים ואמל"ח חוצות גבולות, בהיקפים כספיים עצומים.

4. המשיבים מוגדרים בפרשה זו כחשודים המרכזיים בניהול הבנק המחתרתית, כאשר יחד עמם חשודים עוד מספר לקוחות של הנש"פ הלא-חוקי, אשר על-פי החשד ביצעו עסקאות פיננסיות בהיקפים גדולים, לרבות הפקדות, משיכות והעברות של סכומי כסף במטבעות שונים.
5. ביום 4/6/2025 הוריתי על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בעניינם של המשיבים לתקופה בת 180 יום, כאשר ערר שהוגש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע נדחה (ע"ח 71651-06-25, החלטה מיום 21/8/2025).
הבקשה והתשובה
6. המבקשת עותרת בבקשה הנוכחית להארכה נוספת של תקופת התפיסה. נטען כי חומרי החקירה הועברו לטיפול הפרקליטות, אשר הנחתה לבצע מספר השלמות חקירה המתקיימות בימים אלו. המבקשת הפנתה להתייחסות הפרקליטות לפרשה שהוגשה בדיון בעניינם של הלקוחות ולצורך בהשלמות החקירה בהיבט הראייתי.
7. יצוין כי בהחלטתי מיום 21/9/2025, במסגרת בקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים של הלקוחות, הוריתי על הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים נוספים. התקופה האמורה עתידה להסתיים ביום 22/1/2026, ועל-כן המבקשת עותרת להארכת תקופת התפיסה בעניינם של המשיבים לאותו המועד.
8. בד בבד, עתרה המבקשת להורות על מכירת 8 סוסים (7 סוסים וסייח שנולד לאחר מכן) שנתפסו ביום 9/5/2024 במתחם ביתם של המשיבים במסגרת גילוי החקירה. נטען כי מיום תפיסת הסוסים לא הוגשה כל בקשה מטעם טוען לזכות, כאשר הסוסים שוהים בפנסיון מטעם יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי. עוד נטען כי המשך החזקת הסוסים מטיל נטל כלכלי כבד על המדינה וכן לא קיים צפי להימצאות טוען לזכות. משכך, סבורה המבקשת כי יש להורות על מכירת הסוסים באמצעות האפוטרופוס הכללי, ואילו התמורה תיוותר בקופת החילוט.
9. כאן המקום לציין, כי עיון בנספחי הבקשות הקודמות להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בעניינם של המשיבים מעלה כי המבקשת לא כללה בקשה להאריך את ההחזקה בסוסים במסגרת הבקשה השנייה שהוגשה ביום 29/4/2025. הסוסים הופיעו בנספחים לבקשה הראשונה שהוגשה ביום 17/11/2024 וכן בנספח לבקשה הנוכחית, שהיא הבקשה השלישית להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים, אשר הוגשה ביום 27/10/2025. אעמוד על הנפקות המשפטית ביחס לכך בהמשך.
10. בדיון שהתקיים ביום 12/11/2025 חזרה ב"כ המבקשת על טיעוניה. הוצג מסמך מיום 18/9/2025 (סומן אג/1) המהווה התפתחות ראייתית בעניינם של המשיבים, וזאת בהתאם לבקשה להשלמות חקירה מאת הפרקליטות.

11. עוד עתרה המבקשת להורות על מכירת הסוסים שנתפסו ממתחם ביתם של המשיבים. צוין כי עלות החזקת הסוסים עומדת על 24,000 ₪ לחודש, כאשר ערכם הכולל של הסוסים הוא 318,000 ₪ בהתאם לחוות דעת שמאי שהופקו ביחס לכך. נטען כי משאין טוענים לזכות וכן משקיימת אינדיקציה כי המשיב 1 הוא הבעלים של הסוסים - יש מקום להורות על מכירת הסוסים באמצעות יחידת החילוט והותרת התמורה בעדם בקופת החילוט.
12. ב"כ המשיבים עתרו לדחות את הדיון במספר שבועות באשר לשאלת מכירת הסוסים, תוך שצוין כי הם שוקדים על מציאת הבעלים. בנוסף, נטען כי אם לא התבקשה הארכת תוקף התפיסה במסגרת בקשות קודמות, אזי יש להשיבם לעניין הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים, עתרו ב"כ המשיבים לערוך איזון ולפקח על התקדמות החקירה, וככל שניתן להשיב חלק מהתפוסים, הרי יש לעשות כן.
13. טיעון נוסף מפי ב"כ המשיבים נוגע לצורך בעדכון המשיבים באשר למכירת רכבים שנתפסו בפרשה, וזאת לאור החלטה קודמת שניתנה בהליך זה, במסגרתה נקבע כי הרכבים יימכרו על-ידי יחידת החילוט.
- דיון והכרעה
14. המסגרת החוקית והמשפטית פורטה בהרחבה בהחלטות הקודמות בעניינם של המשיבים, ואין צורך לחזור עליה שוב בהחלטה זו. עם זאת, ראוי להזכיר כי תכלית תפיסת הרכוש בתיק זה נשענת על בקשה עתידית לחילוט מטעם המבקשת, בהתאם לקביעות בבש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך [פורסם בנבו] (15.3.2017) (להלן: "עניין ברוך").
15. הכרעה בבקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים מחייבת הפעלת שיקול דעת ואיזון בין אינטרסים. מחד גיסא, עומדת למשיבים זכותם לקניינם והצורך להעדיף אמצעים הפוגעים במידה המעטה האפשרית בזכות זו; ומאידך גיסא, הצורך במתן סעד יעיל שיבטיח את היכולת לממש את החילוט לאחר הרשעה, ישמר את ערך הנכסים התפוסים וימנע את הברחתם. בעת בחינת הבקשה רשאי בית המשפט לשקול, בין היתר, את קצב התקדמות החקירה ואת הטיפול התביעתי בתיק.
16. כפי שנקבע בהחלטות קודמות, קיים בעניינם של המשיבים "פוטנציאל חילוט", כלומר החשדות המיוחסים להם מקימים בסיס סביר לכך שאם יוגש נגדם כתב אישום והם יורשעו בעבירות שיוחסו להם, ניתן יהיה להורות על חילוט הרכוש בסיום ההליך הפלילי.
17. בהחלטתי מיום 21/9/2025 בעניינם של הלקוחות, קבעתי כדלקמן:

- "כאמור לעיל, התיק נמצא כעת בהשלמת חקירה מורכבת יחסית, ובהתאם למסמכים שהוצגו לעיוני וסומנו אג/1-2, נוכחתי כי הן היחידה החוקרת והן הפרקליטות לא שוקטות אל השמרים, ולמעשה פועלות על מנת לאשש או להפריך את הראיות המרכזיות שנתפסו כנגד כלל החשודים בפרשה. נוסף על כך, דומה שהמסמך שסומן אג/2, שהתווסף לתיק החקירה ממש בימים האחרונים, מהווה ראייה בעלת משקל לא מבוטל הן כנגד החשודים המרכזיים בפרשה והן כנגד המשיבים. כך או כך, כאשר תיק מועבר לבחינה של התביעה ובמקביל גם מבוצעת השלמת חקירה ממוקדת שטרם הניבה תוצרים סופיים, אזי ככלל אין ציפייה להתחזקות המסד הראייתי, כפי שנטען לעיתים בהליכי מעצר ימים".
18. כוחה של קביעות אלו יפה גם בעניינם של המשיבים, וביתר שאת לאור האמור בראייה שהוצגה לי בדיון שהתקיים ביום 12/11/2025 וסומנה אג/1.
19. בנסיבות כפי שתוארו לעיל, לא מצאתי הצדקה להורות על השבת התפוסים, כולם או חלקם, לידי המשיבים. יש לזכור כי שווי הרכוש שנתפס בעניינם של המשיבים נמוך משמעותית בהשוואה להיקף העבירות המיוחסות להם. הפסיקה חזרה ופירטה כי כאשר היקף העבירה - או "שווי עבירות", כהגדרתו בבש"פ 1093/20 דבש נ' מדינת ישראל [פורסם בבב"פ (14.2.2020)] - גבוה באופן משמעותי משווי הרכוש התפוס, מתקיימת הצדקה לתפיסה בשלב הסעדים הזמניים. זאת, לצורך הגשת עתירה עתידית לחילוט מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.
20. בטרם אדרש להכרעה בשאלת מכירת הסוסים, אדון בפגם שנפל בהתנהלות המבקשת בהליכי התפיסה בסוגיה זו.
21. סעיף 35 לפסד"פ קובע כדלקמן (ההדגשה אינה במקור - א.ג.):
- "אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".
22. כאמור, המבקשת לא כללה את הסוסים בנספחים שצורפו לבקשה השנייה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בפרשה זו. בשל כך, תוקף ההחזקה בסוסים לא הוארך במסגרת ההחלטה שניתנה ביום 4/6/2025, ואין בהתייחסות ההגנה לעובדה שאכן נתפסו בעלי חיים, כאמור בדברי ב"כ המשיבים בדיון שהתקיים ביום 19/5/2025 (עמ' 10 שו' 1-2), לרפא את הפגם הנטען.
23. יחד עם זאת, איני סבור כי ישנה תחולה לסעיף 35 לפסד"פ, הואיל ולא ניתן להשיב את הסוסים "לאדם אשר מידיו נלקח", וזאת בהעדר כל טוען לזכות בסוסים מטעם מי מהמשיבים או כל אדם אחר.

24. כאן המקום לציין כי ניתן להתגבר על הפגם באי-הארכת תוקף ההחזקה בסוסים גם בדרך משפטית אחרת, שכן כידוע, אין באיחור בדיון להארכת תנאים מגבילים, בקשת מעצר או הליכים אחרים מכוח חיקוק, כדי לשלול את הסמכות להאריכם למפרע. הדברים נקבעו במפורש גם בהקשרו של סעיף 35 לפסד"פ, למשל בבש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464, פסקה 10 (2000):
- "ככלל, יש להגיש בקשת הארכה בתוך התקופה שהארכתה מבוקשת, בענייננו תוך שישה חודשים. עם זאת, ניתן להאריך תקופה זו גם אם זו הוגשה לאחר חלוף תקופת ששת החודשים. כך נקבע בבג"ץ 2393/92 פרידנברג נ' שופטת השלום בתל אביב (להלן - בג"ץ פרידנברג). מטבע הדברים, המשטרה היא זו שצריכה להגיש בקשת הארכה משום שהיא זו המבקשת להימנע מלהחזיר את התפוסים אף שחלפו שישה חודשים מיום התפיסה, ולא ניתן צו לפי סעיף 34".
- ור' גם קביעה דומה בבש"פ 5564/14 טננבאום נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 5 (18.9.2014).
25. צודקת המבקשת כי המשך ההחזקה בסוסים במתכונתה הנוכחית מוביל לנטל כלכלי כבד על המדינה. לעניין זה, עיינתי במסמכים שהוצגו לי על-ידי ב"כ המבקשת, לרבות בחוות דעת של וטרינר, הערכות שווי בדרך של שמאות ומסמך בדבר עלות החזקה חודשית של הסוסים בפנסיון, ונוכחתי כי המשך החזקתם בדרך זו לתקופה ארוכה נוספת תגרום לנזק כלכלי, באופן שעלות ההחזקה הכוללת תעלה תוך פרק זמן לא ארוך על שוויים הכולל של הסוסים. נוסף על האמור, חשובה לענייננו הוראת סעיף 38 לפסד"פ העוסקת במפורש בצו מכירה בהקשר של בעלי חיים:
- "היה החפץ בעל חיים או מצרך שעלול להתקלקל, בין בגלל טיבו המיוחד ובין מסיבה אחרת, ולא ניתן עליו צו לפי סעיף 34, רשאי בית משפט השלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם התובע זכות בחפץ, לצוות שהחפץ ימכר במכרז פומבי או במחיר המקובל באותו יום; דמי המכר יוחזרו לאדם שמידיו נלקח החפץ, אולם אם תוך המועדים שנקבעו על פי סעיף 35 הוגש משפט נגד אדם על עבירה שעבר בחפץ שנתפס או לגביו, ינהגו בדמי המכר כפי שיוורה בית המשפט".
26. עיינתי בראיות שהוצגו לי באשר לסוגיית הבעלות או השליטה בסוסים. המשיבים 1, 2, 3 ו-5 מילאו פיהם מים ובחרו לשמור על זכות השתיקה, לרבות בעניין זה (ר' מסמכים שסומנו אג/2-אג/5). לצד זאת, קיימת ראיה נוספת (ר' מסמך שסומן אג/6 בשו' 240-254) הקושרת את המשיב 1 במישרין לבעלות ולשליטה בסוסים.
27. כידוע, כאשר מתבקש בית המשפט להכריע בבקשה להחזרת תפוס, ינחו אותו בהחלטתו כללי המשפט האזרחי, הגם כי הדיון בבקשה יתנהל במישור הפלילי. זאת, הואיל ומדובר בבקשה שקשורה בעיקרה לזכויות הקניין של בעל החפץ (ר' בש"פ 5105/20 שמעון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.05.2021); ע"פ 426/87 שוקרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.05.1988)). עוד נקבע בפסיקה כי בהליכים אלו, רמת ההוכחה הנדרשת מהצדדים הינה רמת הוכחה על-פי מאזן ההסתברויות (ר' ע"א 9796/03 שם טוב נ' מדינת ישראל, פד"י נ"ט (5) 397 (2005)).

28. לסברתי, האמור במסמך אג/6 מאפשר לקבוע ברמה הנדרשת להליך זה כי הסוסים היו בחזקתו של המשיב 1 טרם התפיסה. נזכיר כי המשיב 1 הוא החשוד העיקרי והמרכזי בפרשה, כאשר הסוסים נתפסו במתחם ביתו. משלא קיימת כל גרסה סותרת לכך וכן משלא נמצא טוען לזכות בחלוף כ-18 חודשים מיום התפיסה, דומה כי "מאזן הנוחות" נוטה בשלב הנוכחי לטובת המבקשת.
29. על רקע דברים אלו, נזכיר כי למשטרה סמכות רחבה להורות כיצד לנהוג בחפץ תפוס. בהתאם לסעיף 34 לפסד"פ, ולבקשת שוטר, רשאי בית המשפט להורות לגבי החפץ "שינהגו בו אחרת". כאמור, כלי נוסף העומד למשטרה עת שומרת היא על נכס תפוס, הוא האפשרות למכור את הנכס, בהתאם לסעיף 38 לפסד"פ.
30. רוב הפסיקה הדנה בסוגיה זו עסקה במכירת כלי רכב תפוסים. נקבע כי מכירת רכב במקרים המתאימים מגשימה את התכלית של שמירה על ערך הנכס (ור' גם בש"פ 10015/07 אביטל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.12.2007); בש"פ 5630/13 סמואל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.8.2013)). לצד זאת, ניתן למצוא בפסיקה גם התייחסות למכירת בעלי חיים שנתפסו במסגרת חקירה פלילית (ר' ה"ת (שלום עכו) 22842-10-22 אורות הצפון מ.ח. בע"מ נ' משטרת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2023); מ"ת (מח' חיפה) 1174-05-15 מדינת ישראל נ' סעיד [פורסם בנבו] (6.8.2015)).
31. יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי הינה יחידה מקצועית שהוקמה על-מנת לנהל את הנכסים התפוסים בידי המדינה. סמכותו של בית המשפט בגדרו של סעיף 34 לפסד"פ ליתן "כל הוראה" ביחס לחפץ התפוס, כוללת גם את הסמכות להורות על מכירתו באמצעות הרשות המוסמכת. ור' ביחס לכך את שנקבע ברע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.4.2009):
- "לצורך כך, נעזר בית המשפט באפוטרופוס הכללי, בתורת ידו הארוכה לענין זה, שיסייע בהגשמת חובת הניהול התקין של הנכס לשם שמירה על ערכו. סעיף 2(ב) לחוק האפוטרופוס הכללי מסמיק את האפוטרופוס, בין היתר, לבצע "כל תפקיד אחר שקיבל על עצמו". הדעת נותנת, כי כאשר האפוטרופוס הונחה על ידי בית משפט קמא לנהל את הנכס התפוס בידי המשטרה לצורך שמירה על ערכו, הוא "קיבל על עצמו" תפקיד זה במובן הוראת החוק האמורה".
32. עניינו מורכב יותר בהיבט הראייתי והמשפטי: מחד גיסא, ניתן לייחס את הבעלות או את החזקה בסוסים, ברמה הנדרשת להליך זה, למשיב 1; מאידך גיסא, לא קיים כל טוען לזכות בסוסים. עניין נוסף שיש לקחת בחשבון הוא כי ב"כ המשיבים "שוקדים למצוא את הבעלים של הסוסים" (ר' עמ' 17 בשו' 9-10 לפרוטוקול הדיון שהתקיים ביום 12/11/2025).
33. בנסיבות אלו, סבורני כי יש לערוך איזון בין העמדות, כך שתינתן ארכה במסגרתה יוכל כל אדם לטעון לזכות בסוסים, בהתאם לסעיף 34 לפסד"פ. ככל שלא תוגש בקשה כאמור בתוך התקופה שתקבע להלן, יינתן צו למכירת הסוסים לפי סעיף 38 לפסד"פ, באמצעות יחידת החילוט.

34. אפשרות זו מאזנת נכונה בין האינטרס הציבורי והאינטרס של המבקשת בשימור התפוסים וקבלת תמורה כספית עבורם, מבלי לגרום להכבדה כלכלית מיותרת נוספת לתקופה ארוכה ובלתי ידועה; לבין האינטרס של מי שסבור כי זכותו בסוסים ומבקש לעתור להשבתם, באופן שלא ייגרם לו נזק בלתי הפיך.

35. לא למותר לציין כי ככל שתוגש בקשה כאמור, היא תיבחן על-ידי המבקשת בהתאם לשיקול דעתה המקצועי ובהתאם לאמצעים העומדים לרשותה, כמקובל במקרים מעין אלה.
התוצאה

36. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בעניינם של המשיבים, וזאת עד ליום 22/1/2026.

37. עד ליום 1/1/2026 הסוסים יותרו תפוסים בידי המבקשת. אם עד למועד זה לא תוגש בקשה מטעם טוען לזכות - הסוסים יימכרו על-ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי.

38. בטרם סיום ובשולי הדברים, מצאתי לציין כי בהחלטתי מיום 25/8/2025 נקבע כי שלושה כלי רכב שנתפסו מידי המשיבים בפרשה זו (שני טרקטורונים וטרקטור חקלאי) יימכרו על-ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי. עוד קבעתי, לעניין זה, כדלקמן: "לא מצאתי מקום לחייב את המבקשת להודיע באופן פורמלי למי מהמשיבים בדבר אופן ביצוע המכירה או פרטים נוספים הנוגעים להליך המכירה. יחד עם זאת, מאחר שהמכירה צפויה להתבצע, על פניו, באמצעות הליך של מכירה פומבית, מן הראוי שהמבקשת תביא את הדברים לידיעת ההגנה - אף אם אין לכך חובה פורמלית - ולו מטעמים קולגיאליים". חזקה אפוא על המבקשת כי תפעל כאמור בהחלטה ותעדכן את ב"כ המשיבים זמן סביר עובר לפרסום מכרזי מכירת רכבים המנוהלים בידי מנהל הרכב הממשלתי, וזאת באשר לכלי הרכב הנ"ל. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.
זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשפ"ו, 18 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.